

[Jeppesen (Drusebjerg).]

kjær) sagde, at hans Parti ikke kunde være med til at yde et Beløb til Indkøb af Jord, saaledes som det her foreslaas, fordi en saadan Foranstaltning vilde betyde, at Jorden gik over fra privat Eje til Statseje. Denne Opfattelse er i nogen Grad en Fiktion, for saaledes som Ejerforholdene i al Almindelighed ligger her i Landet, er Jorden meget betydeligt belastet med Gæld, hvad enten den er i privat Eje eller i Statens Eje. Det at være Ejer i Øjeblikket betyder kun for enkeltes Vedkommende, at de virkelig er Ejere baade af Navn og af Gavn, for det store Flertals Vedkommende betyder det desværre, at de kun er Ejere af Navn og ikke saa farlig meget af Gavn. Derfor kan jeg ikke se, at det Hensyn bør afstedkomme, at man principielt modsætter sig, at Staten opkøber Jord. Paa den anden Side maa det ikke overses, at dette, at Staten ejer Jorden, har sine gode Sider for Husmanden. Man vil paa forskellige Omraader kunne opnaa betydeligt bedre Forhold, hvis det er Staten, der staar som Ejer, end hvis det er et privat Pengeinstitut, man har sin Gæld til.

Den ærede socialdemokratiske Ordfører (Jensen [Aale]) udtalte Haab om, at man nu fra Venstres Side vilde ændre Kurs og søge tilbage til det gamle Standpunkt, som man stod paa, den Gang Jordlovgivningen blev gennemført. Det er ganske rigtigt, at det var Venstre, som den Gang var i Spidsen. Man gaar ikke Sandheden for nær, naar man benævner den ærede Ordfører for Venstre (Hauch) som Fader til denne Lovgivning, som han nu saa stærkt efterstræber og saa gerne vil have ændret. Jeg tror nu ikke, at den ærede socialdemokratiske Ordfører vil faa sit Haab opfyldt, men naturligvis, Haabet beskæmmer ingen, og det vil jo hurtigt vise sig i det kommende Udvalg, om der virkelig, naar den ærede Ordfører for Venstre nu byder den højtærede Landbrugsminister velkommen tilbage, ligger noget alvorligt deri, en Tilkendegivelse af, at det ærede Medlem har indset sit Livs store Fejltagelse og er beredt til at søge tilbage til de gamle Veje, dem, han sammen med os fra det radikale Venstre og Socialdemokratiet har fulgt i nogle Aar. Det vil vise sig, men, som sagt, jeg tror ikke meget paa det og skal altsaa ikke i Øjeblikket udtale nogen Tak til det ærede Medlem. Men eet vil jeg tillade mig at udtale Haab om, og det er, at hvordan man end ser paa disse Forhold, maa Resultatet blive det, at der kommer en Lov ud af dette, selv i begrænset Omfang,

som kan tilfredsstille de Krav og Ønsker, der er hos vort Lands Ungdom, og som gaar ud paa selv i den økonomisk vanskelige Tid, vi gennemlever, at prøve denne Mulighed, snart sagt den eneste, som foreligger i Retning af at faa Hjem og Erhverv her i Landet. Den nærmeste Fremtid vil vise, om ogsaa dette Haab skal blive beskæmmet.

Landbrugsministeren (Bording): Jeg takker Ordførerne for Socialdemokratiet og det radikale Venstre for deres Tilslutning til Lovforslaget, og jeg takker tillige Venstres Ordfører for hans velvillige Udtalelser, men jeg tilføjer, at jeg vilde jo gerne, at denne store Velvillie, som det ærede 7de Medlem for 6te Kreds (Hauch) gav Udtryk for, ogsaa maatte resultere i velvillig Handling, ellers er den ikke saa forfærdelig meget værd. Jeg har noget vanskeligt ved at takke det konservative Partis Ordfører, der klart sagde, at de Konservative ikke kan gaa med til at gennemføre det foreliggende Lovforslag, uden at det bliver halveret. Thi naar man ved, at det, som de Konservative ikke vil være med til, netop er den Side af Udstykningsen, som vi anser for den bedste, er det noget vanskeligt at haabe paa, at der skal kunne opnaas en Overenskomst med de Konservative. Men selvfølgelig, Haabet beskæmmer ingen.

Det ærede 7de Medlem for 6te Kreds udtalte, at jeg maatte jo være klar over, hvor jeg havde Venstre, klar over Venstres Standpunkt. Ja, det er nu ikke saa helt let at være klar over, for naar jeg ser paa Partiet Venstres Udstykningspolitik i de sidste 13 Aar, ser jeg, at i de første 11 Aar, fra 1919 til 1930, var Partiet Venstres Standpunkt netop det, som er udtrykt i det foreliggende Forslag. Saa kommer 1931. Da havde Partiet Venstre forskellige Standpunkter eller i alt Fald forskellige Forslag, der gik ud paa, at man skulde bibeholde Udstykningsen efter begge Principper, men søge at bringe disse to Principper i bedre Overensstemmelse med hinanden end tidligere. Alle Forslagene var imidlertid teknisk og sagligt uforsvarlige at gennemføre. Saa kommer 1932, hvor Partiet Venstre er gaaet fuldkommen over til det konservative Folkeparti og har bortkastet hele Udstykningsen efter 4. Oktober-Loven. Det er mig derfor noget vanskeligt, selv om jeg gør mig de største Anstrengelser, at finde ud af, hvilket af disse Standpunkter det er, der er Venstres faste Standpunkt. Det staar for mig, som om Venstre har været Kompasset rundt, og jeg haaber derfor, at Partiet ven-